

GENERALITAT DE CATALUNYA

Cronicitat

1. Dominus dedit (el Senyor m'ho donà)

La Instrucció 1/2019, de 29 de gener, relativa a la “justificació d’absències per motius de salut i per assistència a consulta mèdica” (ens preguntem aquí la raó de perquè els linx de Funció Pública no consideren l’ “assistència a consulta mèdica” com a una “absència per motius de salut”), ens diu en el seu apartat 4.2 que les absències per motius de salut derivades de malalties cròniques

- “es poden justificar mitjançant un document de declaració responsable”
- requeriran que la cronicitat sigui acreditada, per un sol cop, “prèviament mitjançant un informe mèdic”
- no estan sotmeses al “límit anual de 15 hores laborables” (aplicable a les indisposicions en general)

Semblaria per tant que les persones que tinguin acreditada una malaltia crònica, en casos de recaiguda s’estalviarien anar al metge a buscar el “document acreditatiu d’atenció mèdica” que exigeix l’apartat 4.1 de la Instrucció.

2. Dominus abstulit (el Senyor m'ho retirà)

Tanmateix, amb el cervellets de Funció Pública mai se sap ja que, després d’haver exonerat els crònics d’anar al metge cada vegada que tenen una recaiguda exigeixen, en el darrer paràgraf de l’apartat 4.2, una “acreditació mèdica, en cada cas, conforme la concreta absència del lloc de treball deriva de la malaltia crònica”.

És a dir, el pretès avantatge de no haver d’anar al metge quan un es troba malalt com a conseqüència d’una malaltia crònica, reconegut al primer paràgraf de l’apartat 4.2 de la Instrucció, s’esfuma en el darrer paràgraf del mateix apartat.

Dominus dedit, dominus abstulit: sit nomen Domini benedictum! (El Senyor m’ho donà, el Senyor m’ho retirà: beneït sigui el nom del Senyor!).

3. Enreda, que fa fort

Arribats a aquest punt, en la nostra ignorància, ens preguntem: quina és la funció de la “declaració responsable” si igualment hem d’anar al metge a buscar un justificant. Encara més, abundant en la nostra perplexitat, perquè s’agreuja la situació dels crònics en relació als que no ho són?

Perquè els que no tenen una malaltia crònica en tenen prou amb un mer “document acreditatiu de l’atenció mèdica” (és a dir un volant conforme s’ha anat al metge) i als crònics se’ls hi exigeix un document més complex com ara una “acreditació mèdica, conforme la concreta absència del lloc de treball deriva de la malaltia crònica”.

Però no només això. Pel que resulta del text de la mateixa Instrucció, hauran de presentar, a més, una “declaració responsable”.

4. Il·luminati

Vaja tropa la dels il·luminats de Funció Pública. No hi ha res com tenir un càrrec per tal que les virtuts naturals d’un llueixin en tot el seu esplendor.

Però la cosa no s’acaba aquí, no.

Resulta que la cronicitat ha de ser acreditada “mitjançant un informe mèdic”, cosa que xoca amb el que exigeix el punt 2.3 de la mateixa instrucció que diu:

En cap cas s’admetran justificants documentals que continguin dades sobre la salut de les persones

Certament, se’ns diu que ha de tractar-se d’un informe que “diagnostica la cronicitat”. Ara bé, un “diagnòstic”, segons el diccionari de l’IDEC, consisteix a la “determinació d’una malaltia pels signes o símptomes que li són propis”.

És a dir, consisteix a dir quina malaltia tens.

5. Professional de la salut, avui demani festa que m’ha de fer l’"informe"

Altrament, és improbable que un metge accepti desenvolupar funcions de caràcter acadèmic per tal d’assabentar els eventuals pupils dels serveis de RRHH dels diferents òrgans de l’Administració, àvids ells de coneixements provinents del món de la medicina, sobre els efectes derivats d’una malaltia que ni tan sols hauria d’esmentar en el seu “informe”.

6. Que dura és la vida de qui té una malaltia crònica

En definitiva doncs, si esteu crònicament fotuts, penseu que per molt greu que sigui la vostra recaiguda, haureu d’omplir una “declaració responsable”, de reptar fins el servei d’urgències més proper, passar-vos mig matí de cua, entre altres tant fotuts o més que vosaltres, amb el risc que us enganxin res, fins que us rebi el metge, demanar-li un “informe” tot especificant-li el que ha de contenir i el que no ha de contenir, convèncer-lo per a que expedeixi el document i, això sí, “fer-lo arribar al cap immediat o al cap de la unitat administrativa on es presten serveis el mateix dia de la reincorporació al lloc de treball” (apartat 4.1 de la Instrucció).